

UCS

SEINÄJOEN
YLIOPISTOKESKUS

University Consortium
of Seinäjoki

TIEDOTUSLEHTI
TOUKOKUU 2008
nro

1

Ammattikorkeakoulu tarvitsee yliopistoja **3**

Tutkija häätää bakteeria elintarvikkeista **5**

Yliopistokeskus on kuin sateenvarjo **12**

Valmistuminen

Viita valmistui Vakavan avulla.

6

Verkosto

Epanet luo tutkimustietoa yrityksille.

8

Työhyvinvointi

Osaaminen on avaintekijä työssäjaksamiseen.

10

Sähköposti

Tietokone tuo ystäviä.

14

Euroopan unioni
rakennerahastot

Vipuvoimaa
EU:lta
2007-2013

YLIOPISTOKESKUKSET YLIOPISTOUUDISTUKSESSA

Suomen yliopistolaitos on myllerrysten kohteena. Uuden yliopistolain odotetaan lisäävän yliopistojen vapausasteita. Toistaiseksi on kuitenkin lisääntynyt ainoastaan epävarmuus tulevaisuudesta. Erityisesti tämä koskee yliopistokeskuksia. Miten varmistetaan, että yliopistokeskuskonseptista hankitut myönteiset kokemukset saavat jatkoa seuraavallakin vuosikymmenellä?

Tänä vuonna toteutettava yliopistokeskusten arviointi tulee toivottavasti paljastamaan kuinka sama konsepti voi ilmetä hyvinkin erilaisina sovellutuksina eri paikkakunnilla. Arvioinnin merkitys yliopistokeskusten tulevaisuuteen jää nähtäväksi. Itse asiassa oleellista ei lienekään yliopistokeskusten tulevaisuus, vaan niiden puitteissa käynnistetyn toiminnan jatkuvuus. Tässä taas emoyliopistojen rooli tulee olemaan ratkaiseva, varsinkin jos niiden rahoitusvastuu oleellisesti kasvaa.

Punnittavaksi jää mitä sellaista on saatu alulle, jonka jatkaminen nähdään kyllin arvokkaaksi vaikka ilman yliopistokeskustakin, yliopistojen ja alueen yhteisin voimin. Seinäjoella on lähdetty liikkeelle tutkimuspainotteisesti ja luotu Suomen oloissa ainutlaatuinen Epanet-verkosto, jossa työskenteli viime vuonna neljällä maakunnan priorisoimalla painoalalla 16 professoria ja yhteensä yli 130 tutkijaa. On selvää, ettei tätä toimintaa kannata lopettaa meneillään olevan toisen rahoituskauden loputtuakaan. Alat voivat jossain määrin elää, mutta toimintamallista kannattaa pitää kiinni.

Tutkimusta tehdään tutkimuslaitoksissakin, mutta yliopistolliseksi toiminta tulee kun mukana on myös akateeminen koulutus. Yliopisto-opetuksen puolelta toivoisin jatkuvuutta sen tyyppiselle toiminnalle, jota Seinäjoella edustaa juuri käynnistetty agrologista agronomiksi opintopolkukokonaisuus. Siinä toteutuu esimerkillisellä tavalla sekä alueen aikuisväestön koulutustarpeisiin vastaaminen että alueella toimivien koulutustahojen yhteistyö. Koulutusta järjestetään paitsi Etelä-Pohjanmaalla myös Etelä-Savossa. Kehittämistyöhön ovat osallistuneet Helsingin yliopistosta maatalous-metsätieteellinen tiedekunta ja avoin yliopisto yhdessä Seinäjoen ammattikorkeakoulun kanssa, toteutuksessa ovat mukana myös Ruralia-instituutti ja Etelä-Pohjanmaan kesäyliopisto.

Toivotan Seinäjoen yliopistokeskukselle ja kaikille sen puitteissa toimiville menestyksestä yhteistyötä toistensa ja muiden Etelä-Pohjanmaan tulevaisuudesta huolta kantavien kanssa. Vain vastavuoroiseen kumppanuuteen perustuvalla yhteistyöllä voidaan selvittää kunnialla läpi tulossa olevien myllerrysten.

Mauno Kosonen
Helsingin yliopiston vararehtori

Korkeakoulupolitiikka palvelee työmarkkinoita

Tapio Varmola on toiminut korkeakouluvaikuttajana jo kolme vuosikymmentä. Korkeakoulujen näköalapaikat ovat tehneet Varmolasta korkeakoulupoliittisen visionäärin, jollaista nyt Etelä-Pohjanmaa tarvitsee.

Suomen korkeakoulupolitiikka on aina saanut vaikutteita muualta. 1970-luvun uudistuksiin haettiin malleja Pohjoismaista ja se nivelti osaksi hyvinvointivaltion palveluiden kehittämistä. Korkeakoulupolitiikan mallit nousevat 2000-luvulla globaaleista haasteista, arvot kulminoituvat tehokkuuteen ja teknologioihin.

- Menossa on keskittymisen aalto ja korkeakoulutuksen parhaat resurssit halutaan valjastaa metropolialueelle. Kaikki 1970-luvun suuret korkeakouluajatukset ovat nyt joutuneet arvioinnin kohteeksi, paitsi tutkintojen maksuttomuus, sanoo Seinäjoen ammattikorkeakoulun rehtori Tapio Varmola.

Tosin yksi tekijä on pysynyt Varmolan mukaan ennallaan; suomalaiset uskovat edelleen korkean koulutuksen tuomaan yhteiskunnalliseen hyvään.

- Suomessa, pienessä maassa korkeakoululaitosta ohjaa valtio, välineenä on tiede- ja teknologiarahoitus, hän sanoo.

Kuka tarvitsee ketäkin Seinäjoella?

Väliotsikon kysymystä voidaan lähestyä kahdelta suunnalta, mihin Seinäjoella ammattikorkeakoulu tarvitsee yliopistokeskusta ja sen taustalla olevia yliopistoja ja mihin yliopistot tarvitsevat ammattikorkeakoulua.

Ammattikorkeakoulu tarvitsee yhteistyökumppanikseen yliopistoja. Koulutusyhteistyötä tehdään jo nyt tekniikan ja musiikin alalla sekä maa- ja metsätaloustieteessä. Perustutkinnot ovat erilaisia, dualimalli ainakin toistaiseksi toimii hyvin.

- Ammattikorkeakoulun kandidatin opiskelu on käytäntöön ohjaavaa ja se sisältää runsaasti työharjoittelua, myös kansainvälistä harjoittelua. Ammattikorkeakoulun master-tason koulutuksen profiili on puolestaan vahvasti työyhteisöä kehittävä, lopputyö linkitetään työtehtäviin, Varmola kertoo.

Seinäjoella erityinen piirre on, että yliopistokeskus toteuttaa tutkintotavoitteellista koulutusta aikuisille, ylioppilaat ohjataan emo-

yliopistoihin.

Tutkimus- ja kehitystoiminnan yhteistyötä tullaan rehtorin mukaan jatkossa lisäämään. Nyt yhteistyötä tehdään professuuriverkostossa.

- Esimerkiksi hoitotieteen professorin tutkimusryhmä on tarjonnut ammattikorkeakoulun opettajille mahdollisuuden tehdä tohtorin tutkinto-opintoja Seinäjoella. Myös tekniikan alalla on monenlaista tutkimus- ja kehittämissyhteistyötä, samoin liiketaloudessa, musiikissa sekä maa- ja metsätaloustieteessä.

Yhteistyön puitteet on määritelty viime syyskuun sopimuksessa. Alueen työelämän edustajat osaavat entistä paremmin analysoida, mitä osaamista he haluavat yliopistoilta ja mitä ammattikorkeakoululta.

- Kilpailuakin varmaan korkeakoulujen välillä on, uskoisin, että ainakin rahoittajien suuntaan, Varmola arvioi.

Korkeakouluyhteistyöllä on erityistä merkitystä, kun haetaan alueelle osaajia. Korkeakoulutoimintojen siirtyminen Framiin oli aikanaan ennakkoluuloton ja kauaskantoinen ratkaisu, joka on saanut seuraajia muillakin yliopistokes-

kuspaikkakunnilla. Framin alueen monipuolinen kehitys on huomattu myös kansallisesti.

Kohti innostavaa uutta visiota

Vuorineuvos Kari Neilimon työryhmän raportin Varmola toivoo johtavan innostavaan visioon, jolla tutkimus ja koulutus vahvistuvat Seinäjoella.

- Muodostetaanko liittymiä ja mihin suuntaan vai jatketaanko itsenäisenä?

Kansainvälistymisessä ammattikorkeakoululla on suuret tavoitteet: opettajavaihtoa, opetussuunnitelmien kansainvälistä vertailua, yhteisiä hankkeita ja osaamisen myymistä.

Yliopistojen tutkijaryhmät ovat kansainvälisiä ja Suomi on monelle ulkomaiselle tutkijalle hyvä paikka.

- Ihanneratkaisua olisi, jos korkeakoulupetuksen ja tutkimuksen osalta löydetään maakunnassa kova ydin, joka on maakunnan keskeisten toimijoiden ohjauksessa, rehtori Varmola tiivistää.

Tapio Varmola

Seinäjoen ammattikorkeakoulun rehtori Tapio Varmolan ura korkeakouluvaikuttajana alkoi kansallisen opettajankoulutuksen uudistamistyöryhmässä 1970-luvun lopussa.

Uudistuksessa luokanopettajatutkinto muutettiin maisterintutkinnoksi. Tätä muutosta voidaan tänään arvioida lähes kolmen vuosikymmenen aikajänteellä. Voidaan sanoa, että opettajankoulutus uudistuksella on selkeä yhteys koulutuksen vetovoimaisuuden säilymiseen ja Pisa-tutkimusten hyviin tuloksiin.

Vuonna 1982 jatkui Varmolan ura yliopistollisessa täydennyskoulutuksessa Tampereen yliopistolla Seinäjoella, jota seurasi ammattikorkeakoulun rehtorin tehtävät Seinäjoella.

Valtakunnallisilla foorumeilla Varmola on tuttu mies. Näistä mainittakoon mm. opetusministeriön eri työryhmien jäsenyydet 1970-luvulta lähtien, ammattikorkeakoulun rehtorien neuvoston Arenen puheenjohtajuus vuosina 2000–2004 sekä korkeakoulujen arviointineuvoston varapuheenjohtajuus vuosina 1996–1999.

Tutkimustieto lisää elintarvikkeiden turvallisuutta

TEKSTI JA KUVA PASI KOMULAINEN

- Tiedämme yhä enemmän elintarvikkeista ja tämän myötä myös elintarviketurvallisuus on kohentunut.

Näin kertoo Ruralia-instituutin tutkimusjohtaja Ulrike Lyhs, joka on vastannut vuodesta 2004 lähtien Epanet-verkostoon kuuluvasta elintarviketurvallisuuden professuurista.

Lyhsin mielestä Suomen elintarviketurvallisuus onkin hyvällä tolalla.

- Ruoka on meillä puhdasta, monessa muussa maassa näin hyvää tilannetta ei ole.

Elintarviketurvallisuutta edesauttaa esimerkiksi, että kauppaan saapuessaan ja hyllyillä ollessaan tuotteita säilytetään asianmukaisissa lämpötiloissa. Sen noudattamista valvotaan Lyhsin mukaan hyvin.

- Kylmäketjun säilyttäminen on etenkin kala-, kana- ja lihatuotteille olennaista. Tämä kannattaa muistaa, kun kiikuttaa näitä elintarvikkeita kotiinsa, eläinlääketieteen tohtori Lyhs sanoo.

Lämpimien säiden lähestyessä kannattaakin muistaa, ettei kesäkuumalla jätä kylmäsäilytystä vaativia tuotteita pitkäksi aikaa ulos.

- Grillijuhlissakin on hyvä huomioida, että kypsentää grillattavat tuotteet kunnolla eikä käsittele samoilla välineillä salaatteja ja liha-, kala- ja kanatuotteita.

Bakteerien löytäminen kiinnostaa

Elintarvikealan tutkijana Lyhsillä kuluu aikaa myös laboratoriossa. Toisinaan siellä ollaan monta päivää putkeen. Laboratoriossa bakteerien löytäminen ja uusien menetelmien kokeilu ovat työn suola.

- Se on samalla myös haastavinta, mutta pidän etenkin käytännön työstä, Lyhs kertoo.

Saksalaissyntyinen ja vuonna 1995 Suomeen muuttanut Lyhs tutkii koko elintarvikeketjua alkutuotannosta kuluttajan pöytään. Etelä-Poh-

Tuttu kaappi. Ruralia-instituutin jääkaapista löytyy monenmoista. Lyhs tarkastaa, säilytetäänkö elintarvikkeet asianmukaisessa lämpötilassa.

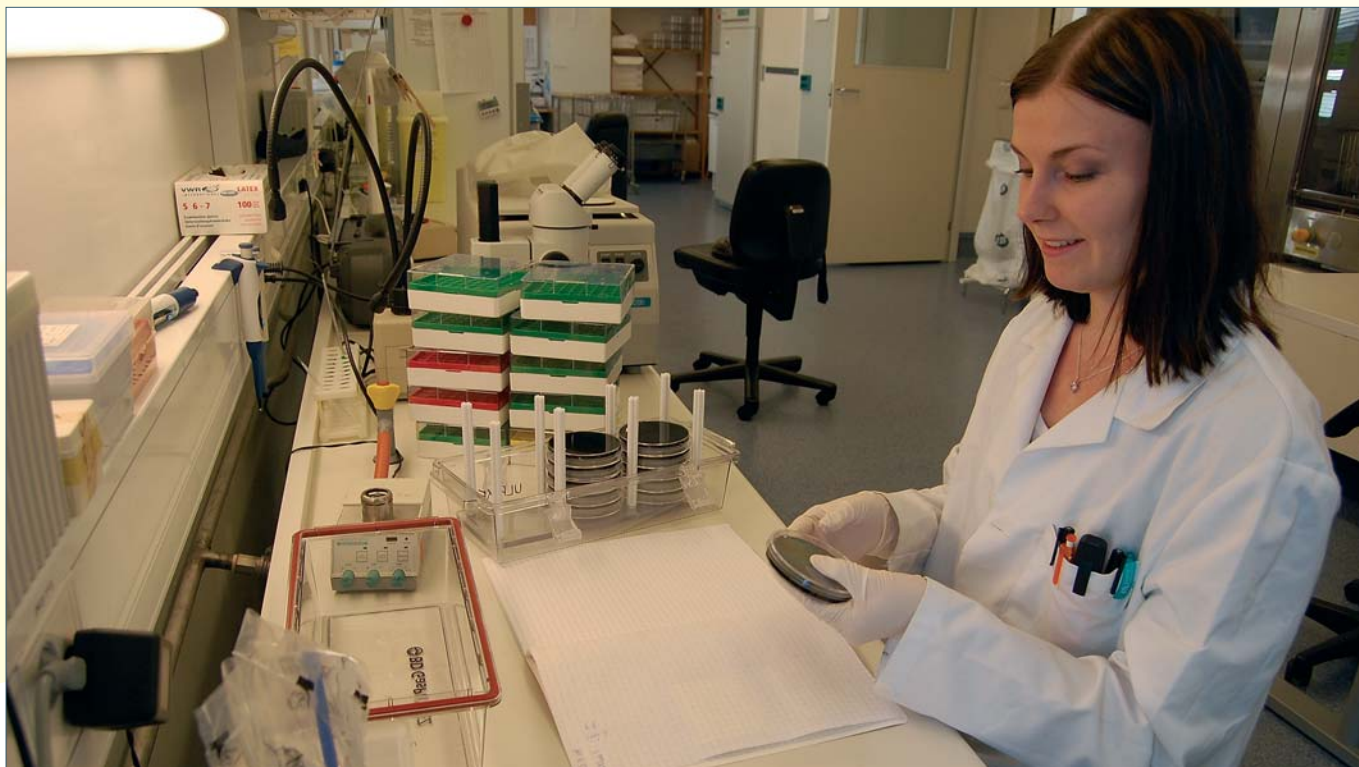
janmaa on hänen mukaansa mainiota aluetta tutkia tätä kaiken kattavaa ravintoketjua.

- Koko ketju on nähtävissä täällä kerralla pienellä alueella.

Sympaattisen Lyhsin on ollut helppo sopeutua suomalaisiin sekä työnsään että vapaalla.

- Ihmiset ovat avoimia ja kiinnostuneita tekemisistäni, hän kertoo. Berliiniläinen onkin saanut Suomessa paljon uusia ystäviä. Myös Seinäjoen kulttuuririennot ovat tulleet Lyhsille tutuiksi. Tutkimusjohtaja on käynyt muun muassa Provinssirockissa. Kulttuuria hän harrastaa laajemminkin, omilla käsillään.

- Aina kun on aikaa, niin maalaan tauluja öljyväreillä ja soitan pianoa. Kumpaakin olen tehnyt aivan pikkutyöstä saakka, Lyhs toteaa.

Tutkija Pauliina Isohanni tutkii kamylobakteereja broilerin eri marinadikastikekomponenteissa.

Pauliina Isohanni yrittää häätää kamylobakteeria elintarvikkeista

TEKSTI SARI SOINI

KUVA PASI KOMULAINEN

Seinäjokelainen Ruralia-instituutin tutkija Pauliina Isohanni tutkii broilereiden ja kalkkunoiden lihassa esiintyvää kamylobakteeria. Ikävä bakteeri on yleisempi kuin salmonella. Isohanni kuitenkin rauhoittelee kuluttajia, koska Suomessa elintarvikkeissa kamylobakteeria esiintyy yhä vähän verrattuna moniin muihin maihin.

- Tutkin miten kamylobakteeri selviytyy erilaisissa marinadikomponenteissa, joita joko jo käytetään kaupallisissa marinadikastikkeissa tai joita voitaisiin tulevaisuudessa käyttää niissä. Kastikkeista saataisiin toivottavasti pidettyä kamylobakteeri poissa.

Elintarvikkeiden kylmäketju hoidetaan Suomessa hyvin, mutta kotona kokatessa sattuu valitettavaa kontaminaatiota. Kamylobakteereja esiintyy eniten kesäisin.

- Samalla veitsellä ei saisi leikata raakaa siipikarjanlihaa ja salaattia ilman, että tiskaa veitsen työvaiheiden välissä. Leikkuulautoja kannattaa olla kotona useampia, että erilaiset raaka-aineet voidaan leikata eri laudoilla. Kesällä raaka kana olisi syytä kuljettaa grilliin asti eri lautasella kuin miltä syödään.

Tukea toisista tutkijoista

Pauliina Isohanni myöntää, että tutkimussuunnittelu on työlästä. Etukäteen pitää osata laskea välineiden muun muassa erilaisten maljojen määrät ja tietää, miten tutkimus etenee. Ruralia-instituutin tutkijoista on jonkin verran vertaistukea toisilleen, vaikka Isohannin mukaan hänen tutkimusalansa on hyvin erilainen verrattuna toisten alaan. Tukea tulee kavereilta kahvihuoneesta ja tutkimusjohtaja Ulrike Lyhsiltä.

- Tutkiminen on itsenäistä. Työssäni käytän Eviran laboratoriota ja Elintarvike- ja ympäristölaboratoriota hyväksi.

Ruralia-instituutin toimistossa Isohanni enimmäkseen kirjoittaa yhteenvetoja tutkimuksistaan. Tulokset tuovat tyydytystä. Päämääränä hämmöttää väitöskirja ja tohtorinpaperit.

Pauliina Isohanni saa tukea työhuoneen vuokratulhuihinsa Tutkijoiden etätökeskushankkeesta. Isohanni on yksi kymmenestä tutkijasta, joiden työhuonetta hankkeen avulla tuetaan. Avustus on organisaatioille välttämätön. Sen avulla apurahatutkijat voivat istua lähellä vertaistukeaan.

Hanke tuo tutkijat lähelle omaa yhteisöään ja rytmittää kodin ja työelämän aikatauluja.

Vakava auttoi Viitaa valmistumaan

TEKSTI KATJA PERTTU
KUVA ELINA VIITA

Monen opiskelijan tähtäimenä on ollut valmistua niin sanottujen vanhojen tutkintovaatimusten mukaan ennen yliopistojen tutkinon uudistuksen siirtymäkauden päättymistä. Vakaasti akateemiset valmiiksi Etelä-Pohjanmaalla (VakavaEP) -hankkeen osallistujista toistakymmentä on tuon tavoitteen jo saavuttanutkin. Yksi valmistuneista on Arvi Viita Ylistarosta, joka on viime lokakuusta lähtien saanut kantaa kauppatieteiden maisteri -titteliä.

- Olin pitkään kauppatieteiden yo. Ennen akateemisia opintoja opiskelin itseni yo-merkonomiksi. Tapaan määrätellä olevani taloushallinnon "lonely rider", Viita kuvailee.

Palkkatyönä Viita hoitaa pienen yrityksen talousasioita ja sen ohessa omia ja perhepiirin sijoituksia. Yrittäjäperheen vesana hän ei ole ikinä mukautunut pelkkään palkkatyöhön. Viidan opinnot jäivät kesken keväällä 1990 perheyrittäjien kiireiden takia.

- Monta yritystä opintojen jatkamiseksi toki tein, mutta yritykseksi ne jäivät. Tämä hanke tuntui viimeiseltä oljenkorrelta, johon onneksi takerruin, Viita kertoo.

VakavaEP-hankkeen alkaessa kartoitettiin Etelä-Pohjanmaan alueella vaikuttavat opinnoissaan viivästyneet opiskelijat yliopistojen opiskelijarekistereiden avulla. Helsingin, Tampereen ja Vaasan yliopiston rekistereistä löytyi

tuolloin 194 "gradutonta maisteria", joista 55 halusi heti osallistua hankkeen toimintaan. He toivoivat hankkeelta muun muassa graduvalmennusta, henkilökohtaista opintoneuvontaa, tenttimismahdollisuuksia alueelle ja koulutuksia.

- Odotin hankkeelta aitoa kiinnostusta ja tukea opintojeni loppuun saattamiseksi. Muiden vastaavassa tilanteessa olevien tutustumiseen suhtauduin varautuneen odottavasti, Viita muistelee.

Innostava ilmapiiri

Keväällä 2007 kerätyn välipalautteen mukaan osallistujat olivat hyvin tyytyväisiä hankkeen toimintaan ja opintojensa etenemiseen sen puitteissa. Suurin osa oli sitä mieltä, että hanke oli vaikuttanut heidän opintojensa etenemiseen joko merkittävästi tai ainakin jonkin verran. Syy opintojen etenemättömyydelle oli yleensä ajan puute. Erityisesti opiskelijat ovat kiittäneet innostavia ja hyviä graduryhmien vetäjiä, mutta ainakin yhtä suuri merkitys on ollut vertaistuellana ja ryhmän ilmapiirillä.

- Odotukseni hankkeen suhteen ylittyivät. Alkuvaiheen koulutus oli hyvin suunniteltua ja toteutettua. Siitä sai poimia itselle tarpeelliset osiot. Laskentatoimen graduryhmä oli erin-

omainen, Viita kertoo.

Hän koki saavansa muilta gradua valmiiksi puskevilta tukea.

- Graduryhmän vetäjä oli napakymppi, oman alan professori siitä yliopistosta, jossa kaikki ryhmäläiset olivat kirjoilla. Häneltä sai sitä ohjausta, jota vaille koin jääneeni opiskeluaikani, Viita sanoo.

VakavaEP-hanketta on rahoittanut Seinäjoen yliopistokeskus ja toimijoina hankkeessa ovat olleet Tampereen yliopisto, Helsingin yliopisto, Tampereen teknillinen yliopisto ja Vaasan yliopisto. Hankkeen vastuuvetäjänä on toiminut Helsingin yliopiston Ruralia-instituutin Seinäjoen yksikkö.

KTM Arvi Viita suosittelee ehdottomasti muillekin "graduttomille maistereille" vastaavaan hankkeeseen osallistumista, mikäli vain mahdollista.

- Tämä on varmin tapa saada gradu valmiiksi. Omat ennakoasenteet kannattaa unohtaa ja lähteä avoimin mielin tekemään töitä.

- Vähän joka päivä tekemällä pääsee alkuun, ja kun vauhtiin pääsee, tulee yllättävän nopeasti valmiiksi. Vuosien paineet purkautuvat ja tulosta tulee. Minulle kävi juuri niin, Viita toteaa.

Tutkinto valmiiksi VakavaEP-hankkeen tuella

Vakaasti akateemiset valmiiksi Etelä-Pohjanmaalla (VakavaEP) -hanke on syksystä 2006 lähtien tukenut Etelä-Pohjanmaalla asuvien ja työskentelevien, opinnoissaan viivästyneiden yliopisto-opiskelijoiden tutkintojen loppuunsaattamista. Hankkeen tavoitteena on ollut nostaa alueen osaamis pääomaa luomalla toimintakonsepti, jonka avulla pystytään tukemaan alueen akateemisten opiskelijoiden tutkintojen valmistumista.

VakavaEP-hankkeeseen on osallistunut noin 40 opiskelijaa, joilla on aikoinaan yliopisto-opinnot jääneet kesken syystä tai toisesta. Yleensä työt ovat vieneet heidät mukanaan niin, ettei opintojen loppuunsaattamiselle ole jäänyt

aikaa. Useimmiten opiskelijoilta on puuttunut ainoastaan gradu ja joiltakin lisäksi ehkä muutama muu opintopiste.

Hankkeen osallistujat ovat edustaneet noin 25 eri tieteenalaa. Mukana on ollut muun muassa kauppa- ja kasvatustieteilijöitä, hallinto- ja oikeustieteilijöitä, tietotekniikan ja teologian opiskelijoita. Suurin osa osallistujista on ollut normaalissa päivätyössä, joten aikaa opiskelulle ei ole ollut kuin iltaisin ja viikonloppuisin.

VakavaEP-hankkeessa on toiminut seitsemän graduryhmää tieteellisen jatkokoulutuksen saaneiden vetäjien johdolla, jotka ovat tulleet Vaasan yliopistosta, Seinäjoen ammattikorkeakoulusta, MTT:ltä, Tampereen

teknillisestä yliopistosta, Tampereen yliopiston täydennyskoulutuskeskuksesta ja Helsingin yliopiston Ruralia-instituutista. Graduryhmien tieteenaloina ovat olleet kielet, laskentatoimi, hallintotieteet, yhteiskuntatieteet, maatalous, tietotekniikka ja oikeustieteet. Ryhmät ovat kokoontuneet noin kerran kuukaudessa osa lyhyemmän ja osa pidemmän ajan.

Tapaamisissa on käyty läpi jokaisen opiskelijan työn kulloinkin vaihe ja senhetkiset ongelmat. Lisäksi on palautettu mieliin tutkimusprosessiin liittyviä asioita. Vaikka graduprosessia onkin tuettu alueella, on varsinaisen gradun sisällöllinen ohjaus tullut kuitenkin opiskelijoiden omilta ainelaitoksilta

Kuusi filosofian maisteria valmistui Seinäjoelta

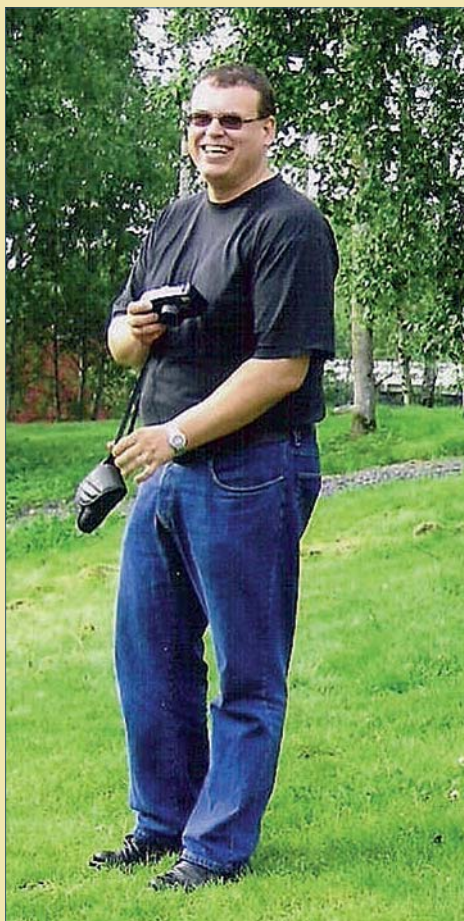
TEKSTI & KUVA SARI SOINI

Tampereen yliopiston täydennyskoulutuskeskuksesta Seinäjoelta valmistuu kuusi uutta filosofian maisteria. Reilu kolme vuotta sitten Seinäjoen ammattikorkeakoulusta tradenomiksi valmistuneille opiskelijoille tarjottuihin Tampereen yliopiston tietojenkäsittelytieteiden laitoksen maisteriopintoihin tarttui 18 opiskelijaa. Opintojen pääaineena oli tietojenkäsittelyoppi ja suuntaumisvaihtoehtona ohjelmistokehitys.

Opiskelijoista viisi saa opintonsa valmiiksi tänä keväänä: Maarit Tupamäki ja Marko Isoaho Seinäjoelta, Marko Hietamäki ja Ari Autio Nurmesta sekä Jaakko Herttua Lapualta. Piia-Pauliina Majamäki Seinäjoelta valmistui jo viime vuonna, ja ainakin yksi valmistuu ennen kesää. Loput jatkavat opintojaan tiedekunnassa Tampereella ja valmistuvat myöhemmin. Koulutushankkeen rahoitti Etelä-Pohjanmaan liitto yhdessä Seinäjoen kaupungin ja Tampereen yliopiston kanssa.

Koulutuksen suunnittelusta vastannut Jukka Sysilampi TYTistä kertoo, että opiskelijat olivat erittäin tyytyväisiä siihen, että koulutus järjestettiin Seinäjoella. Sekä opettajat että järjestelyt saivat paljon kiitosta. Tiukasta aikataulusta ja haastavasta opintokokonaisuudesta huolimatta opinnot pystyttiin järjestämään niin, että työssä käyminen oli mahdollista.

Maisteritutkinto rakentui kolmelle vuodelle filosofian maisterin tutkinnon osista ja täydentävistä opinnoista. Opintopisteitä näistä tuli kaikkiaan 147. Vaativa koulutusohjelma koostui ohjelmoinnista, vaatimusten hallinnasta ja ohjelmistojen suunnittelusta. Lisäksi ohjelmassa opiskeltiin tekniikoita yhteistoiminnallisten ja hajautettujen ohjelmistojen rakentamiseen.

Arvi Viidan valmistumista kauppatieteiden maisteriksi vauhditti VakavaEP-hanke.

ja ohjaajilta siellä.

Gradujen ryhmäohjauksen lisäksi hanke on järjestänyt mm. tiedonhakukoulutusta yhteistyössä Korkeakoulukirjaston kanssa, SPSS-koulutusta sekä ryhmässä että yksilöllisesti ja tieteellisen kirjoittamisen koulutusta yhteistyössä Tampereen yliopiston täydennyskoulutuskeskuksen kanssa.

VakavaEP -hanke päättyy tältä erää tänä keväänä, jäljellä on enää päättäjätilaisuus toukokuussa. Lisärahoitusta on haettu ja tavoitteena onkin, että akateemisten tutkintojen loppuunsaattamista tukevasta toiminnasta tulee pysyvä osa Seinäjoen yliopistokeskuksen palvelutarjontaa.

Filosofian maistereiksi Seinäjoella valmistuivat Marko Isoaho, Marko Hietamäki, Jaakko Herttua, Maarit Tupamäki ja Pia-Pauliina Majamäki. Koulutuksesta vastasivat suunnittelija Jukka Sysilampi ja koulutusjohtaja Niina Hietaniemi-Virtanen.

Norsunluutorneista tuotantotiloihin

Epanet luo tutkimustietoa yritysten tarpeisiin

TEKSTI SULEVI RIUKULEHTO
KUVA PASI KOMULAINEN

Yliopistolista tutkimusta moititaan usein akateemisuudesta. Väite on hassu: akateemisuus tarkoittaa yliopistollisuutta. Tottahan yliopistojen puuhastelu on akateemista. Sen pitääkin olla. Moitteilla ei kuitenkaan viitata puuhailun korkeaan tasoon. Siinä häivähtää jotain naurettavaa ja epäkäytännöllistä. Tutkijat ovat norsunluutorneihin vetäytyneitä erakkoja, joille kaikki käytännöllinen ja inhimillinen on vierasta.

Kuva norsunluutornista ei vastaa tutkimustyön arkea. Tutkijat käyvät vuoropuhelua yritysten ja aluekehittäjien kanssa. Tutkimusaiheita imetään työelämästä, hankkeet toteutetaan yhdessä. Tämä on myös lainlaatijan tahto: yliopistojen opetus- ja tutkimustehtävien rinnalle on nostettu yhteiskunnallinen palvelutehtävä. Siitä ei erikseen makseta yliopistoille, mutta sen toteuttamista edellytetään.

Etelä-Pohjanmaa ei ole perinteistä tutkimuksen eturintamaa. Koulutusaste ja t&k-kulut ovat laahanneet kaukana maakuntien keskiarvoista. Tutkimuksen merkitystä on jopa vähätelty: tutkimus on kyseenalaistamista, kyseenalaistaminen epäilyä, epäily tietämättömyyttä ja tietämättömyys tyhmyyttä. Tutkimuksesta kulkee suora linja tietämättömyyden kautta tyhmyyteen.

Kelkka käännettiin 1990-luvun lopussa. Maakunnallisena tavoitteena tutkimuksen vahvistaminen mainittiin ensimmäisen kerran osaamiskeskusohjelmassa vuonna 1994. Sen pohjalta laadittiin Etelä-Pohjanmaan tutkimusohjelmasuunnitelma ja tutkijoita palkattiin konseptin suunnitteluun. Miten kaikki osapuolet voisivat voittaa? Syntyi Epanet. Sen toteuttaminen aloitettiin vuoden 1999 alussa, kun Etelä-Pohjanmaan korkeakoulu yhdistys palkkasi Epanet-verkoston tutkimusohjelmapäällikön.

Voimaa verkostoista

Epanet on uusi tapa tuoda korkeaa osaamista alueelle, jossa ei ole omaa tiedekorkeakoulua. Sen avulla olemassa olevien yliopistojen osaaminen vedetään kehittämään Etelä-Pohjanmaata. Kysymys on myös yritysten kilpailukyvästä. Maakunnan yritykset joutuvat kilpailemaan sellaisten yritysten kanssa, jotka ovat liimautuneet yliopistojen ja tutkimuslaitosten kylkeen.

Tutkimustulokset sopivat harvoin sellaisenaan tehdassaliin. Yritys tarvitsee tarttumapintaa: omia tutkijoita, välittäjiä ja koulutusta. Tieto liikkuu kahteen suuntaan. Välittäjä nostaa tutkimusaiheita yrityksistä yliopistoihin ja jalkauttaa perustutkimusta sovelluksiksi. Tuloksia pilkotaan ja pureskellaan. Jo tieteen kielen

Epanet-verkosta on hyötyä yrityksille. Tutkimusohjelmapäällikkö Sulevi Riukulehto tähyilee "norsunluutorneihin".

Epanet veti Brandenburgista Etelä-Pohjanmaalle

TEKSTI JA KUVA NINA HARJUNPÄÄ

suomentaminen on mittava tehtävä. Kansainvälisiä sarjajulkaisuja ei lueta tehdassaleissa.

Epanetissa yritysten, korkeakoulujen ja aluekehittäjien kolmikanta muodostaa yhteisen tutkimusverkoston. Aloite tulee usein yrityksiltä, mutta kaikki toimijat kootaan yhteen jo esisuunnitteluvaiheessa. Erilaisten näkemysten on hyvä hioa toisiaan, sillä kokonaisuuden on oltava hyödyksi kaikille osapuolille.

Verkoston ensimmäisessä vaiheessa Epanetissa toteutettiin 16 professuuria tutkimuksen viidellä painoalalla. Tämän rakenteen rahoittamiseen osallistui 96 yritystä. Yksityinen rahoitus muodosti viidesosan Epanetin kokonaisuudesta. Mukana olivat lähes kaikki Etelä-Pohjanmaan keskeiset yritykset ja yli 30 yritystä maakunnan ulkopuolelta. Useimmissa hankkeissa käytettiin Euroopan aluekehitysrahoitusta.

Rahoituksellaan yritykset eivät osta itselleen tuntiakaan konsultointia. Silti verkoston rahoittaminen koetaan kannattavaksi. Yleensä osallistuvalla yrityksellä on oma tutkimustiedon tarve tai halu kehittää omaa toimialaansa, mutta osa yrityksistä osallistuu puhtaasti yhteiskuntavastuun pohjalta. Maakunnan yhteistä asiaa kannattaa tukea. Hyödyt eivät ole pelkästään imagollisia. Esimerkiksi pankkiala, kauppa ja tiedonvälitys kannattavat sitä paremmin, mitä enemmän alueella tapahtuu. Tärkeää on, että maakunnassa pörisee – ei se, millä toimialalla pörisee eniten. Liiketoiminnan kannalta rytmimusiikki, metallirakentaminen ja elintarvikekehitys ovat samanarvoisia. Euro on aina euro.

Saksalainen tohtori Udo Rettweiler kuului Epanet-verkostosta ensimmäisen kerran käydessään Interreg-rahoitteisen VBN InnoReg -hankkeen tutustumismatkalla Seinäjoella syksyllä 2006. Puolen päivän käynti sai kiinnostuksen heräämään: jotakin uutta oli selvästi tekeillä. Mutta mitä, ja miksi juuri Etelä-Pohjanmaalla? Mitä yritysten kanssa tehtävä tutkimusyhteistyö on? Kuinka konsepti toimii? Kysymyksiä selviteltiin pyytämällä saksaa hyvin taitava Timo Urpala maakunnan liitosta Potsdamiin seminaariin kertomaan lisää Etelä-Pohjanmaan kehittämistoiminnasta. Urpala sai kuulijansa vakuuttuneiksi, kiinnostus säilyi ja lisääntyi.

Rettweiler kävi tammikuussa 2008 Seinäjoella tekemässä järjestelyjä ja palasi maaliskuussa koko kuukaudeksi. Työtilat hän sai Etelä-Pohjanmaan liitosta. Erityisesti Rettweiler halusi tutustua Epanetiin ja sen toimijoihin.

- Minulle jäi jo ensimmäisellä käynnillä mielikuva siitä, että täällä tiedetään, mitä tavoitellaan, Rettweiler kertoo.

Myöhemmin häntä hämmästytti se, että kaikki kertovat Epanetista samaa tarinaa, toimintatapa on tuttu. Tarkempi tutustuminen toi tullessaan myönteisiä yllätyksiä:

- Luulin, että professorit ja tutkijat vain käyvät Etelä-Pohjanmaalla. Mutta he todella työskentelevät täällä. Toiminta on laajempaa, mitä aluksi luulin.

Udo Rettweiler toimii projektipäällikkönä teknologiakeskuksessa Teltowissa, joka sijaitsee Berliiniä ”reikäleipänä” ympäröivässä Brandenburgin osavaltiossa. Alueella on paljon pieniä yrityksiä ja siinä mielessä rakenne on sama kuin Etelä-Pohjanmaalla. Seinäjoen yliopistokeskuksesta hän haluaa viedä mukanaan mallia siitä, miten tutkimusmaailman ja elinkeinoelämän kesken tehdään yhteistyötä. Teltowin

Udo Rettweiler teki keväällä kuukauden viisittin Seinäjoelle. Hän halusi tutustua etenkin Epanetiin.

lähialueella on useita yliopistoja ja tutkimuslaitoksia, joissa työskentelee noin tuhat tutkijaa. Potentiaalia siis riittää. Saksassa on monipuolisia rahoitusmahdollisuuksia erityisesti pk-yrityksille, mutta tällä hetkellä niitä käytetään aika perinteisillä tavoilla. Jos jotakin yhteishankkeita tutkimuslaitosten kanssa on, ne on pääasiassa tarjottu ylhäältä alaspäin.

Vaikka tapaamiset ja vierailut täytivät Rettweilerin päivät, ehti hän myös tutustua Seinäjokeen ja ympäristöön. Myös sekä vaimo että perheen pojat vierailivat Pohjanmaalla. Koko perheen huippukokemuksia oli saunominen ja avantouinti Nurmossa. Heidän mielestään Seinäjoelta löytyy hyvän asumisen elementit: kävelymatkan päässä on metsää, palvelut ja työpaikka. Rettweiler kertoikin löytäneensä ”sisäisen suomalaisensa” ja harkitsevansa – ainakin puolivakavissaan – asunnon etsimistä Etelä-Pohjanmaalta.

Lisätietoja teknologiakeskuksesta <http://www.tz-teltow.de/>

TYT:n koulutussihteeri Riitta Pihlajamaa saa työniloa liikunnasta. Hyvä fyysinen kunto auttaa jaksamaan.

Hankkeiden avulla voidaan lisätä työssäjaksamista

TEKSTI JA KUVA SARI SOINI

Työurien edistämisen ja työhyvinvoinnin kehittämisen avainsana on osaaminen. Työn hallinta lisää viihtymistä työssä ja osaamisen arvostaminen vahvistaa työhyvinvointia.

Työurien edistäminen on kiinni osaamisen ja kehittämistarpeiden tunnistamisesta. Osaamisen lisääntyminen merkitsee ammattidentiteetin vahvistumista, ja se luo samalla mahdollisuudet uralla etenemiselle. Tärkeäksi koetaan, että työntekijät saavat itse kehittää omaa työtään. Esimerkiksi työkierto ja toimenkuvien uudistaminen lisäävät motivaatiota.

Työhyvinvoinnin kehittämisen kulmakivenä on osaamisen arvostaminen. Työhyvinvoinnin kehittämiseen tarvitaan sitoutumista koko työyhteisössä. Hyviä tuloksia työhyvinvoinnin lisäämiseen on saatu yhdistämällä sekä fyysisiä, psyykkisiä että sosiaalisia tukitoimia. Osaamista, vuorovaikutustaitoja ja työnhallintaa kehittämällä, vertaistuella sekä fyysistä ja psyykkistä työkykyä ylläpitävällä toiminnalla on lisätty motivaatiota. Motivoitunut henkilöstö palvelee myös asiakkaitaan paremmin.

Arviointitutkimus ESR-hankkeista

Vuonna 2007 - 2008 Tampereen yliopiston täydennyskoulutuskeskus toteutti työurien edistämistä ja työhyvinvoinnin kehittämistä koskevan arviointitutkimuksen ohjelmakaudella 2000-2006 rahoitetuista ESR -hankkeista (59 kpl). Tutkimus tehtiin Etelä-Pohjanmaan TE-keskuksen toimeksiannosta. (Ks. Hietaniemi-Virtanen & Katajamäki (1997) Urapolulta hyvään työhön.)

Tutkimus toteutettiin määrällisen ja laadullisen aineiston analyysinä. Käytössä olivat projektiasiakirjat, joita tarkasteltiin sisällönanalyysin avulla. Kysely suunnattiin 59 projektipäällikölle. Lisäksi viisi hanketta otettiin tarkasteluun case-hankkeina. Haastatteluja tehtiin viidelle projektissa työskennelleelle ja kymmenelle hankkeeseen osallistuneelle.

Yli 80 prosenttia tutkimuksen kyselyyn vastanneista oli sitä mieltä, että hanketoinnilla voidaan vaikuttaa työhyvinvoinnin kehittämiseen myönteisesti. Haastateltavat olivat yksimielisiä siitä, että yritykset voivat tu-

levaisuudessa kilpailla työvoimasta sekä hyvillä työoloilla että työhyvinvoinnin kehittämällä.

Osaavasta henkilöstöstä on jo pulaa monessa yrityksessä ja julkisella sektorilla, eikä työvoimapula ole vähenemään päin. Työhyvinvointiin sijoittaminen ja siitä huolehtiminen sekä työhyvinvoinnin kehittäminen nousevat rekrytoinnissa kilpailuvalteiksi, joita julkisissa organisaatioissa ja yrityksissä painotetaan nyt ja tulevaisuudessa.

Tutkimushankkeen yhteydessä järjestettiin useita seminaareja. Ne kokosivat yhteen työhyvinvoinnista kiinnostuneita tahoja, joiden yhteinen näkemys oli se, että Etelä-Pohjanmaalla on tehty paljon työhyvinvointiin liittyviä hankkeita ja toimia. Olemassa olevat hyvät mallit ja käytänteet hyödyttävät kutakin kohderyhmää, mutta tieto ei leviä yritysten ja julkisten organisaatioiden yleiseksi hyödyksi. Yrityksen kilpailukyvyyn ja julkisorganisaation tuottavuuden kriittiseksi pisteeksi nousee se, miten huolehditaan motivoituneesta henkilöstöstä, joka tuottaa tulosta ja pysyy hyvinvoivana työelämässä.

Nuorten opiskelu on entistä tavoitteellisempaa

Seinäjoen jäähallissa käy vilske ja vipinä, kun nuoret ovat tulleet ottamaan selvää Areenaan, mihin opinahjoon heidän kannattaisi pyrkiä peruskoulun jälkeen. Seinäjoen yliopistokeskuksen osastolla esittäytyneet Vaasan yliopiston, Helsingin yliopiston Ruralia-instituutin ja Etelä-Pohjanmaan kesäyliopiston edustajat ovat yhtä mieltä siitä, että nuorten opiskelu on tavoitteellisempaa kuin aiemmin.

- Avoin yliopisto on monelle väylä jatko-opintoihin, koulutussuunnittelija Annika Raveala Etelä-Pohjanmaan kesäyliopistosta kertoo.

Kesäyliopistossa on Ravealan mukaan runsaasti tarjontaa, ja hiljattain alkoi uutena taideterapia.

- Se on herättänyt kiinnostusta, hän sanoo.

Myös Vaasan yliopiston ainetarjonta on Majjastiina Jokitalon mukaan lisääntynyt.

- Esimerkiksi talousoikeus on potentiaalinen alue. Täällä messuilla nuoret ovat tiedustelleet etenkin sosiaali- ja terveyshallinnon ja kaupallisten aineiden perään, Jokitalo kertoo.

Majjastiina Jokitalon arvion mukaan messuilla liikkui väkeä edellisvuosien tahtiin. Cesilia Riippi (vas.), Henna Riinta-Kiikka ja Marjut Kujala kiinnostuivat Seinäjoen yliopistokeskuksen osastosta.

Avoimen yliopiston puolella etenkin kieliin, psykologiaan, kasvatustieteeseen ja erityispedagogiikkaan kohdistui kysymyksiä nuorten taholta.

Nuorten Opinlakeus-messut pidettiin tammi-kuun loppupuolella.

Harjoittelijana palveluysikössä

Olen Jaana Kyttä ja teen kasvatustieteen opintoihini (JY) kuuluvaa harjoittelua täällä yliopistokeskuksen palveluysikössä. Kolmen kuukauden harjoittelujaksoni päättyi toukokuussa, minkä

jälkeen jatkan nuorisoseurakasvatusta käsittelevän graduni kimpussa kohti maisteripapereita.

Yliopistokeskukseen hakeuduin harjoitteluun siksi, että organisaatio vaikutti monimuotoisuudessaan hyvin mielenkiintoiselta. Taisi osua pyyntöni aika sopivaan aikaan ja paikkaan, kun palveluysikön väki minut heti Aira Metsä-Ketelän ohjattavaksi otti. Jakson ollessa puolessa on oma blokki tuttu, mutta yliopistokäytävän varrella ei kovin monia tuttuja kasvoja vastaan tule, kaikki tuntuvat olevan omista touhuissaan. Tänne hakeutuessani kuvittelin toiminnan olevan tiiviimmässä vuorovaikutuksessa. Vai onko se palveluysikö, joka on niin erillinen, ettei yhteistyö tänne saakka avaudu?

Pääasiallisena työnäni on tähän saakka ollut kerätä tietoja UCS:n professuurihankkeista toimintakertomusta ja yliopistokeskuksen arviointia varten. Hankkeiden raporttien tutkimus on antanut mielenkiintoisen näkökulman tutustua tutkimus- ja hankemaailmaan. Projektien eteneminen on tullut teoriassa tutuksi. Käytäntö jäänee sitten tulevaisuuteen, vaikka tavoitteenani oli tutustua projektityöskentelyn

eri vaiheisiin myös toimijana.

Toinen kiinnostuksen kohteeni harjoittelulle on ollut koulutussuunnittelun tehtäviin tutustuminen. Tämä puoli on valitettavasti jäänyt todella vähälle: eihän palveluysikössä tuoteta koulutuksia! Jonkin muun yksikön leivissä olisin saanut kokeilla näitä tehtäviä enemmän. Eri yhteyksissä pidetyissä kokouksissa olen kuitenkin nähnyt esimerkkejä siitä, mitä koulutuksen suunnittelu ja toteutus pitävät sisällään. Kaikkiaan olen päässyt kurkistamaan monia niistä tehtävistä, joihin voin tulevaisuudessa kasvatustieteen maisterina sijoittua. Vielä ei ole tullut vastaan tehtävää, johon en missään nimessä haluaisi.

Ennakkokuvitelmissä poiketen en ole opinut mitään tiettyä työtehtävää, vaan nähnyt vilahduksia monista. Tietyllä tapaa tämä on ollut kohdallani onnenpotku, sillä KM koulutusohjelma ei valmista mihinkään tiettyyn ammattiin, vaan omat kiinnostukset on etsittävä itse. Nyt tiedän vähän enemmän siitä kentästä, jolta minun on tulevaisuudessa paikkani löydettävä. Kiitos siitä teille, jotka ystävällisesti olette työnkuvaanne jossain yhteydessä raottaneet!

Seinäjoen yliopistokeskus on kuin sateenvarjo

TEKSTI MAIJU PELLINEN / KUVA ANNAKAISA TAVAST

Erilaiset verkostot on nähty ratkaisuna työelämän uusiin haasteisiin, ja keskustelut verkostosta ovat keskittyneet verkostoitumisen hyötyihin ja sen tuottamaan lisäarvoon. Nämä keskustelut saivat Maiju Pellisen kiinnostumaan verkostojen arjesta, ja siitä miten verkostoihin kuuluvat työntekijät hahmottavat verkoston ja mitä he ajattelevat verkostojen toimivuudesta. Pellinen teki pro gradu –työn Seinäjoen yliopistokeskuksen organisaatioidentiteetistä.

Yliopistokeskus on kuin sateenvarjo, labyrintti, lumikki, kreikkalainen vuoristotie, alkueläin tai karviaismarja. Tässä vain murto-osa niistä metaforista, joita Pellinen sai analysoitavakseen tutkiessaan yliopistokeskuksen identiteettiä.

- Aluksi epäilin voiko metaforista löytyä mitään yhtenäistä käsitystä siitä, miten toimijat hahmottavat yliopistokeskuksen. Varmaa oli vain, että yliopistokeskuksessa työskentelee hyvin luovaa porukkaa, Pellinen kertoo.

Pellisen pelot osoittautuivat kuitenkin tarkemman tarkastelun myötä turhaksi, sillä metaforat olivat hyvä tapa kerätä tietoa työntekijöiden käsityksistä yliopistokeskuksesta. Metaforien lisäksi hän hankki tutkimusaineistoa haastatteleamalla yliopistokeskuksen työntekijöitä.

Maiju Pellinen tutki graduaan varten Seinäjoen yliopistokeskuksen identiteettiä.

- Haastattelut osoittautuivat vähintäänkin yhtä mielenkiintoisiksi, ja ne auttoivat tarkentamaan metaforien viitoittamaa tietä, Pellinen kertoo.

Metaforista ja haastatteluista nousi vahvasti esiin yliopistokeskuksen nuori ikä ja sen katsottiin hakevan vielä paikkaansa. Nuoruus näyttäytyi metaforissa kuten lapsi, puolivalmis rakennus ja koiranpentu. Haastatteluissa yliopistokeskuksen rakenne tunnettiin hyvin, mutta sen tehtävä ja tulevaisuus oli monelle vielä epäselvä.

- Tästä huolimatta yliopistokeskukseen suhtauduttiin myönteisesti ja sen katsottiin tuottavan lisäarvoa kaikille osapuolille.

Yliopistokeskus koettiin vahvasti alueellisenä toimijana; koulutuksen ja tutkimuksen katsottiin nouseva alueen tarpeista, ja yhteistyötä tehdään alueen muiden toimijoiden ja yritysten kanssa.

- Myös yliopistojen väliseen yhteistyöhön suhtauduttiin positiivisesti ja yhteistyön määrää voisi monien mielestä myös lisätä, Pellinen toteaa.

Pellinen, Maiju. (2007) Seinäjoen yliopistokeskuksen organisaatioidentiteetti. Pro gradu. Jyväskylän yliopisto, yhteiskuntatieteellinen tiedekunta, yhteiskuntatieteiden ja filosofian laitos. Gradu on luettavissa osoitteessa www.ucs.fi

Mitä, miksi, mitä varten?

Liiketoiminta-asiantuntija Päivi Katajamäen mietteitä uudessa työpaikassa

Nyt on kolme kuukautta työskennelly täällä Seinäjoen yliopistokeskuksessa, Vaasan yliopistolla. Aika on ollut opettelua ja ihmettelyä. Kun on viisi erilaista yliopistoa yhteydessä toisiinsa ja jota kutsutaan yliopistokeskukseksi, niin siinä riittää opettelua. Paneutuminen myös omaan organisaatioon, jonka yksi pieni osa olemme, ei sekään ole ollut helppoa.

Työpaikan vaihdos on aina oma prosessinsa, ja nyt olenkin samaa mieltä kuin henkilö, joka sanoi ettei uudesta työntekijästä saa täysin tuottavaa heti. Voin tunnustaa omalta osaltani tämän tietynlaisen tuottamattomuuden.

”Mitä tämä tarkoittaa käytännössä?” esimieheni, on saanut kerta kerran jälkeen avata ulkoisia ja sisäisiä kuvioita mitä on vuosien varrella rakentunut ja mitä rakennetaan koko ajan. Haluan tietää kokonaisuudet ja siitä lähtea osa

kerrallaan muodostamaan omaa mielikuvaani asioista ja yhdistämään niitä toisiinsa.

UCS:n monta palikkaa

Käytännön ihmisenä minusta kaikella pitäisi olla se käytännön tarttumapinta. Tämä käytännön tarttumapinta oli mielestäni vaikea hahmottaa aluksi yliopistokeskuksen ja sen yliopistojen kesken, sisäisesti ja ulkoisesti. Mitä ne tekevät, miksi ne tekevät niitä asioita, mitä varten ne tehdään juuri näin? Aluksi katsoin asioita hyvinkin ulkopuolisin silmin ja minusta kaiken sisäistäminen oli vaikeaa, sillä koulutusta ja tutkimusta tuottavilla organisaatioilla on hieman sisäänpäin rakentuva julkisuuskuva.

Esimerkkinä; Jos asiakas tulee kysymään miten yliopistokeskus tai yksittäinen yliopisto

voisi häntä auttaa, niin mihin pintaan hän tarttuu ensin. Mikä on se taho, johon hän ottaa yhteyttä ja saako hän mitä hakee eli ymmärrämmekö toisiamme? Onko mietitty tuotteet/palvelut asiakasta palveleviksi? Asiakasnäkökulma on tärkeä osa toimintaa. Ja tiedostaminen keitä ovat asiakkaamme. Illokseni kaikkea voi lisää kehitellä, niin täällä uudessa työyhteisössäni kuin jokaisen muunkin työssä, yksityisellä kuin julkisella puolella. Valmiita ei olla koskaan.

Onneni on myös se, että täysin valmista työpaikkatuotetta ei ole olemassa. Nyt pääsen itse myös omalta osaltani kehittymään kaiken kehityksen myötä ja tekemään lisää kysymyksiä. Onneksi yliopistokeskuksella on hyvin mukavia ja auttavaisia työntekijöitä, jotka ovat olleet tukenani alusta lähtien. Tästä on mukava jatkaa!

Agrologista agronomiksi opintopolkukokonaisuus käynnistyi

Etelä-Pohjanmaalla käynnistyi huhtikuussa agrologista agronomiksi opintokokonaisuus. Sen aloitti kansantaloustieteen opinnot, johon on ilmoittautunut 30 osallistujaa. Koulutus toteutetaan Seinäjoen ammattikorkeakoulussa Ilmajoella. Yhteensä opintokokonaisuuksiin on ilmoittautunut 23 henkilöä.

Helsingin yliopiston Ruralia-instituutin, Etelä-Pohjanmaan kesäyliopiston ja Seinäjoen ammattikorkeakoulun toteuttama opintopolkukokonaisuus tukee opiskelijoiden mahdollisuuksia hakeutua Helsingin yliopiston maatalousekonomian tai maatalous- ja ympäristötekniikan pääaineeseen. Opintopolkukokonaisuudet on suunnattu erityisesti agrologeille, joiden tavoitteena on hakeutua suorittamaan agronomin tutkintoa Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteellisessä tiedekunnassa.

Opintojen käytännön toteutuksesta vastaa Etelä-Pohjanmaan kesäyliopisto. Opiskelu tapahtuu työn ohessa ja opintojen suorittaminen kestää kaksi vuotta. Avoimen yliopiston opintoina toteutettavat kurssit vastaavat tutkinto-opetukseen kuuluvia opintoja ja ne järjestetään samanaikaisesti sekä Etelä-Pohjanmaalla että Etelä-Savossa.

Opintopolkukokonaisuuksien kehittämistyö on tehty yhteistyössä Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan ainelaitosten, Seinäjoen ammattikorkeakoulun ja Helsingin yliopiston Avoimen yliopiston kanssa. Opintopolkukokonaisuudet vastaavat elinikäisen oppimisen haasteisiin ja tukevat suomalaisen korkeakoulujärjestelmän duaalimallin kehittämistä. Opintopolkukokonaisuuden suorittaminen mahdollistaa lahjakkaiden opiskelijoiden joustavan opintojen jatkamisen korkeakoulusektoreiden välillä siten, että heillä on mahdollisuus suorittaa tutkintotavoitteiltaan kaksi erityyppistä korkeakoulututkintoa. Opintopolkumallien kehitystyöllä vastataan myös alueiden maatalousalan työelämän osaamistarpeisiin.

Opintopolkumallin kehittämistyötä jatketaan ja seuraavassa vaiheessa etsitään mahdollisuuksia tarjota opintopolkukokonaisuutta myös kotieläintieteen opetus- ja tutkimusalalla. Tavoitteena on luoda alueille pysyvä koulutustarjontamalli, joka mahdollistaa työelämässä olevan aikuisopiskelijan yksilölliset valinnat kohti yliopistotutkintoa nopeasti muuttuvilla toimialoilla. Opintokokonaisuudet ja yksittäiset kurssit suunnitellaan siten, että

opintoihin voi lähteä mukaan mahdollisimman joustavasti mutta samalla tavoitteellisesti.

Lisätietoja:

Koulutussuunnittelija Katja Perttu
050-5389 670, katja.perttu@helsinki.fi

Vaasan yliopiston Epanet-yrittäjyystutkimus palkittiin Australiassa

Vaasan yliopiston johtamisen laitoksen Epanet-professori Teemu Kautosen ja hänen yhteistyökumppaneidensa professori Roxanne Zolinin (Queensland University of Technology, Australia) ja tohtori Andreas Kuckertzin (Universität Duisburg-Essen, Saksa) tutkimus valittiin 119 tutkimuksen joukosta toiseksi parhaaksi soveltavaksi yrittäjyystutkimukseksi.

Tutkimus palkittiin Australian Melbournessa helmikuussa järjestetyssä kansainvälisessä AGSE-yrittäjyyskonferenssissa. Tutkimuksen nimi on *The Devil You Know? The Potential Downside of Strong and Weak Ties for Entrepreneurial Team Formation*.

Tutkimuksessa tarkastellaan yrittäjätimien kokoamista saksalaisissa yrityshautomoiissa toimivissa yrityksissä. Tutkimus esittää, että hyvän tuttavien valitsemisella tiimiin voi olla negatiivisia vaikutuksia yrittäjätimien suorituskykyyn. Vaikka tuttu toimija tuokin työskentelyyn joustavuutta, vahva side tiimitovereiden välillä vaikeuttaa tiimin jäsenten vaihtamista. Tämä voi aiheuttaa ongelmia yrityksen kasvaessa ja kehittyessä, jolloin yrityksen osaamistarpeet muuttuvat ja tiimiin kaivattaisiin uutta verta.

Lisätietoja Teemu Kautonen teemu.kautonen@uwasa.fi

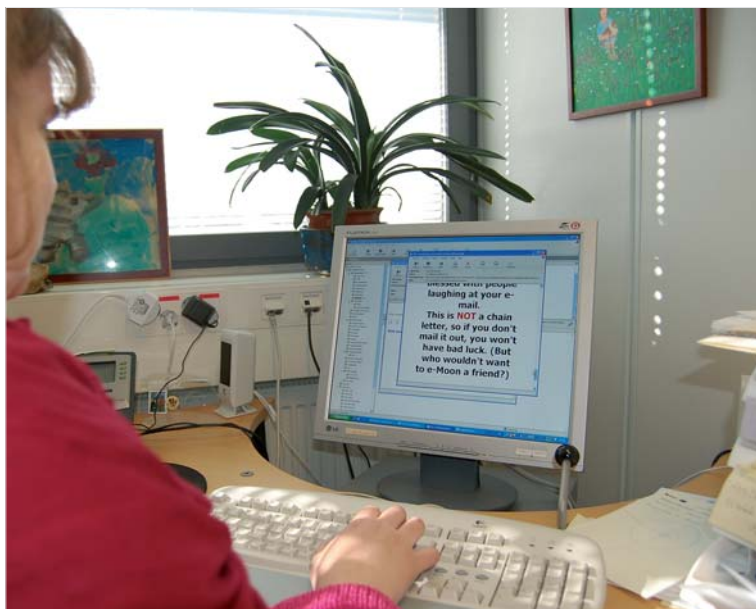
Kiva kun on kavereita

TEKSTI NINA HARJUNPÄÄ / KUVA PASI KOMULAINEN

Minulla on paljon ystäviä, useita satoja. Kaikkia en ole edes tavannut, mutta saan heiltä säännöllisesti sähköposteja. Kun avaan koneeni työpäivän aluksi, minua odottaa jo monia kymmeniä viestejä. Ystäväni tulevat eri puolilta maailmaa ja heillä on minulle paljon kerrottavaa: Mark muistuttaa melkein aitojen

Rolexien hintojen laskeneen, Tatjana kiittää kivasta illasta ja Kaiser Albert tarjoaa edullisesti sinisiä pillereitä. Shelby valistaa uusimmista ohjelmistovaihtoehtoista ja P. Enlarge antaa vinkkejä miehiseen kehonrakennukseen. Lester kertoo virtuaalikorkeakoulusta, jossa voi nopeasti ja sopuhintaan suorittaa minkä tahansa

tutkinnon. Ystäväni toimivat useilla eri aloilla ja mikään inhimillinen ei tunnu olevan heille vierasta. Monipuolisuus ja avarakatseisuus ovatkin piirteitä, joita ystäväissani arvostan. Tosiystävien tapaan he jakavat kanssani myös intiimejä salaisuuksiaan. Osa lähettää jopa kuvia perhealbumistaan.

Tunnen olevani globaali toimija. Olen osa suurta, kansainvälistä ja monikulttuurista perhettä. Kommunikoimme pääasiassa englanniksi, joskus myös saksaksi tai venäjäksi. Minua surettaa ainoastaan se, että kaukaisimmat ystäväni eivät suostu pyynnöistäni huolimatta käyttämään viesteissään meikäläisiä kirjaimia. Jotta ymmärtäisin heitä paremmin, olenkin jo aloittanut kesäyliopistossa kiinan alkeet. Ajan hermoston liikkeitä seuraavana eteläpohjalaisena tiedän, että kansainvälistyminen on osamisen ohella yksi maakuntamme kehittämisen pääkohteista. Pian pystyn antamaan oman vähäpätöisen, mutta täysimittaisen panokseni myös Kiinailmiöön.

Hyvä ystävä pitää aktiivisesti yhteyttä. Tätäkin kirjoittaessani olen jo ehtinyt saada postia Jannalta, Catilta ja Chesteriltä. Heille kuuluu pelkästään hyvää. Sitä samaa toivon myös Sinulle.

Johtamisen opinnot kiinnostavat

Seinäjoella toteutettavaan kasvuyrityksen johtamisen maisterikoulutukseen on hakenut 141 hakijaa, joista valitaan 25. Hakijoita oli selvästi enemmän kuin viime vuonna. Koulutuksesta vastaa Vaasan yliopisto.

Populaari- ja kansanmusiikin maisterikoulutukseen oli 15 hakijaa. Koulutus toteutetaan ensimmäistä kertaa ja siitä vastaavat yhteistyössä Sibelius-Akatemia ja Tampereen yliopisto.

Kuusisto älytekniikan tutkimuspäälliköksi

TEKSTI & KUVA NINA HARJUNPÄÄ

Diplomi-insinööri Jukka Kuusisto on aloittanut vuoden 2008 alussa tutkimuspäällikkönä Tampereen teknillisen yliopiston Älytekniikan tutkimuksen kehittäminen -hankkeessa. Hanke liittyy läheisesti Seinäjoen seudun älytekniikan osaamiskeskuksen toimintaan.

- Hankkeella syvennetään alan tieteellistä osaamista sekä vahvistetaan yliopistoyhteistyötä, Kuusisto kertoo.

Kuusisto on toiminut syksystä 2003 lähtien tutkijana professori Asko Ellmanin johtamassa virtuaalitekniikan tutkimusryhmässä. Hän on työskennellyt muun muassa työkoneohjaimoiden virtuaalitestaukseen, kolmiulotteisten käyttöliittymien tuotemallinnukseen sekä virtuaalitekniikan mekatronikkasovelluksiin liittyvissä hankkeissa.

- Aiemmin olen laatinut muun muassa Etelä-Pohjanmaan korkeakoulu yhdistyksessä ICT-alan tutkimusohjelman Epanet-korkeakouluverkoston tueksi, Kuusisto sanoo.

Laaja-alaista Kuusistoa kiinnostavat erityisesti virtuaalitestaus, mallinnus ja simulointi sekä toisaalta informaatiotekniikan alueelta puheen-, äänen- ja kuvankäsittely sekä hahmontunnistus.

Älytekniikan tutkimuksen kehittäminen -hanketta rahoittavat yritykset, Etelä-Pohjanmaan liitto maakunnan kehittämisrahasta ja Seinäjoen ammattikorkeakoulu. Puolet tutkimuspäällikön tehtävän rahoituksesta tulee Seinäjoen Teknologiakeskus Oy:n hallinnoimasta älytekniikan osaamiskeskukselta.

Älytekniikalla tarkoitetaan järjestelmiä, jotka tekevät havaintoja ympäris-

töstään ja reagoivat niihin. Älytekniikka on vahvasti poikkitieteellistä, useiden eri teknologioiden soveltamista koneiden, laitteiden ja järjestelmien toiminnallisuuden ja käytettävyyden parantamiseksi.

Seinäjoen seudun älytekniikan osaamiskeskus on osa valtakunnallista Älykkäät koneet

-osaamisklusteria. Älytekniikan osaamiskeskuksen painopistealueita ovat muun muassa maa- ja metsätalouden (agroteknologia) sekä elintarviketeollisuuden koneenrakennuksen ja informaatiotekniikan yritystoiminnan kehittäminen sekä älykkäiden teknologiatuotteiden ja -palveluiden kehittäminen.

Nimityksiä

FT **Kaarina Reini** aloitti projektitutkijana 7.4.2008 Helsingin yliopiston Ruralia-instituutissa Seinäjoen yksikössä. Reini on suorittanut opintonsa Oulun yliopistossa ja työskennellyt Oulun yliopistossa ja Biocenter Oulussa opetus- ja tutkimustehtävissä. Vapaa-aikansa hän viettää mieluiten liikunnan parissa, erityisesti suunnistus on hänelle tärkeä harrastus.

Tällä hetkellä hän on virkavapaalla Opintokeskus Kansalaisfoorumien koulutussuunnittelijan tehtävästä.

HL **Matti Mäki** aloitti erikoissuunnittelijana Etelä-Pohjanmaan korkeakoulu yhdistyksessä 1.4.2008. Hän on toiminut samassa tehtävässä aiemminkin. Mäki on työskennellyt muun muassa Tampereen ja Helsingin yliopistojen palveluksessa erilaisissa tutkimus-, suunnittelu- ja kehittämistehtävissä.

Lifelong Learning

Seinäjoen yliopistokeskuksen koulutus on työelämälähtöistä aikuiskoulutusta ja yliopistokeskuksessa voit opiskella työn ohessa.

Kohti yliopistotutkintoa Seinäjoella

Vaasan yliopiston toteuttama kauppatieteiden maisterin tutkintoon johtava koulutus alkaa Seinäjoella syksyllä. Opintojen erikoistumisalue on **kasvuyrityksen johtaminen**. Ohjelman johtajana toimii professori Teemu Kautonen. Koulutuksen toteutuksessa hyödynnetään intensiivijaksoja ja sähköisiä oppimisympäristöjä siten, että poissaolot töistä voidaan minimoida. Lisätiedot www.uwasa.fi/johtaminen tai majastiina.jokitalo@uwasa.fi, puh. 050 552 9698

Populaari- ja kansanmusiikin maisterikoulutuksesta valmistuu filosofian maistereita Tampereen yliopistoon tai musiikin maistereita Sibelius-Akatemiaan. Koulutus alkaa syksyllä Seinäjoella. Koulutuksen tieteellisenä johtajana toimii professori Vesa Kurkela ja vastuupettajana tunnettu muusikko ja tutkija Olli Heikkinen. Lisätiedot www.rytmimaisteri.fi tai sajaleena.rantanen@siba.fi, puh. (06) 416 2965.

Agrologista agronomiksi –opintopolku Helsingin yliopiston avoimena yliopisto-opetuksena alkaa huhtikuussa 2008 kansantaloustieteen opinnoilla. Opintopolku tuottaa hyvät lähtökohdat hakeutua agronomin tutkintoon pääaineena maatalousekonomia tai maatalous- ja ympäristötekniologia. Lisätiedot www.ucs.fi tai katja.perttu@helsinki.fi, puh. (06) 421 3347.

Talousoikeuden opintopolku on Vaasan yliopiston avoimen yliopiston toteuttama koulutus tähtäimenä kauppatieteiden kandidaatin tutkinto, pääaineena talousoikeus. Lisätiedot www.ucs.fi tai majastiina.jokitalo@uwasa.fi, puh. 050 552 9698.

Johtamisen opintopolku on Vaasan yliopiston avoimen yliopiston toteuttama koulutus, jossa voi suorittaa valtaosan kauppatieteiden kandidaatin tutkintoa, pääaineena johtaminen ja organisaatiot. Lisätiedot www.ucs.fi tai majastiina.jokitalo@uwasa.fi, puh. 050 552 9698.

Hoitotieteen opintopolku on Tampereen yliopiston avoimen yliopiston opetusta, jossa voi suorittaa valtaosan terveystieteiden kandidaatin tutkintoon kuuluvista opinnoista. Lisätiedot ulla.lassila@sjoki.uta.fi, puh. (06) 427 4222.

VakavaEP tarjoaa yliopisto-opinnoissaan viivästyneille opiskelijoille graduprosessia tukevaa pienryhmäohjausta ja opintojen loppuunsaattamista edistäviä koulutuksia. Lisätiedot katja.perttu@helsinki.fi, puh. (06) 421 3347.

Seuraavia koulutuksia suunnitellaan alkavaksi 2008–2009. Mikäli olet kiinnostunut näistä, ota yhteyttä. Yhteydenotollasi on merkitystä koulutuksen toteuttamiseen.

- Tampereen teknillinen yliopisto suunnittelee Seinäjoella käynnistettävää DI muuntokoulutusohjelmaa. Mikäli rahoitus koulutukselle varmistuu, ohjelma käynnistyy alkuvuodesta 2009. Koulutuksen ala on automaatiopainotteen koneenrakennuksen tuotantotekniikka. Lisätiedot paul.andersson@tut.fi, puh. 040 556 7872.
- Laskentatoimen opintopolku sisältää Vaasan yliopiston kauppatieteiden kandidaatin opintoja laskentatoimesta. Lisätiedot majastiina.jokitalo@uwasa.fi, puh. 050 552 9698.
- Monialainen Tutkiva oppiminen -hankkeessa annetaan jatko-opiskeluvaihtoehtoja. Lisätiedot mari.kempas@sjoki.uta.fi, puh. (06) 427 4230 ja jukka.sysilampi@sjoki.uta.fi, puh. (06) 427 4231.

Avoin yliopisto

Helsingin yliopiston opintovaatimusten mukaan toteutettavat opinnot Opinnot toteutetaan osana agrologista agronomiksi -opintopolkua. Lisätiedot katja.perttu@helsinki.fi, puh. (06) 421 3347.

Tampereen yliopiston opintovaatimusten mukaan toteutettavat opinnot Opetustarjonnassa on erillisiä opintojaksoja ja opintokokonaisuuksia yli kymmenestä oppiaineesta, mm.:

- Hallintotiede, perusopinnot
- Historia, perusopinnot
- Informaatiotutkimus, aineopinnot
- Kansainvälinen politiikka, perusopinnot
- Kasvatustieteet, perusopinnot
- Sosiaalityö, perusopinnot
- Taidehistoria, perusopinnot

Tiedot kokonaisuudessaan syksyn 2008 opetustarjonnasta löydät sivulta www.uta.fi/tyt/avoin/ Lisätiedot ulla.lassila@sjoki.uta.fi, puh. (06) 427 4222.

Vaasan yliopiston opintovaatimusten mukaan toteutettavat opintokokonaisuudet

- Johtamisen perusopinnot, 25 op
 - Johtamisen aineopinnot, 25 op
 - Talousoikeuden perusopinnot, 25 op
 - Talousoikeuden aineopinnot, 25 op
 - Laskentatoimen perusopinnot, 25 op
 - Markkinointi perusopinnot, 25 op
 - Liiketoiminta-osaaminen energia-aloilla, 25 op
 - Sosiaali- ja terveyshallinto, 25 op
 - Englannin kielen perusopinnot, 25 op
- Lisäksi järjestetään yksittäisiä opintojaksoja.

Oikeudet muutoksiin pidätetään.

Lisätiedot majastiina.jokitalo@uwasa.fi, puh. (06) 324 8471. Vaasan yliopiston avoimen yliopiston opinnot toteutetaan Etelä-Pohjanmaan kesäyliopistossa. Hakulomakkeita voi tilata kesayo@epky.fi tai puh. (06) 427 4722.

Siirtotenttimahdollisuus, jossa tarjotaan yliopisto-opiskelijoille valvottuja tenttiilaisuuksia. Tenttimaksu on 20 euroa. Lisätiedot www.ucs.fi tai paivi.antinoja@sjoki.uta.fi, puh. (06) 427 4220.

Yliopistolliset erikoistumisohjelmat

Elintarviketalouden PD-ohjelma elintarvikealan ammattilaisille. Ohjelmaan on jatkuva haku. Lisätiedot www.helsinki.fi/ruralia/seinajoki/pd tai katja.perttu@helsinki.fi, puh. (06) 421 3347.

Innoventurer-innovaatioympäristöjen kehittämisen ja johtamisen koulutusohjelma. Ohjelma käynnistyy syksyllä. Lisätiedot pia.kattelus@helsinki.fi, puh. (06) 421 3324 tai mari.kempas@sjoki.uta.fi, puh. (06) 427 4230.

Controller-koulutusohjelma käynnistyy syksyllä. Lisätietoja antaa ja koulutus-tarpeitasi keskustele Helena Eteläaho Vaasan yliopistosta, puh. (06) 324 8323 tai helena.etelaaho@uwasa.fi

HR Manager -erikoistumisohjelma käynnistyy syksyllä 2008. Lisätietoja antaa koulutuspäällikkö Marjatta Jokisuu, TYT Seinäjoki, puh. (06) 427 4240 tai marjatta.jokisuu@sjoki.uta.fi.

Täydennyskoulutus TYT Seinäjoki

- Ääni työväliseenä 1.9.
- Hallittu rekrytointiosaaminen 7.9.

- Monikulttuurinen työyhteisö Etelä-Pohjanmaalla 9.9.
- Miten työhyvinvointia johdetaan 18.9.
- Töihin ulkomaille -- kulttuurienväläinen viestintä 2.10.
- Onni olla töissä -- työnilo voimavarana 23.10.
- Selkeää projektikieltä -- projektihenkilöstön kielikoulutus 30.10.
- Kehityskeskustelukoulutus esimiehille 13.11.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset info@sjoki.uta.fi ja <http://www.uta.fi/tyt/online>

Musiikin alan täydennyskoulutus ja taiteellinen toiminta

- Lisätiedot ja ilmoittautumiset seinajokikk@siba.fi, puh. (06) 416 2965
- Kamarimusiikin kurssi 24.–28.6., hinta 250 euroa, haku 23.5. mennessä
 - Pianon kesäakatemia 4.–9.8., hinta 320 euroa, haku 31.5. mennessä
 - Atso Almilan kapellimestarikurssi 14.–18.9., hinta 1.350 euroa, haku 15.6. mennessä

Suunnitteilla

- Östermyran 2. musiikkipäivät, konsertteja ja musiikkiteollinen seminaari
- Viriä!-konsertit jatkuvat syksyllä 2008, lisätiedot www.siba.fi/viria
- Riikka Hakolan laulukurssi
- Pianopedagogiikan täydennyskoulutus
- Viulopedagogiikan täydennyskoulutus
- Barokkimusiikin kurssi
- Kansanmusiikin koulutusta
- Rytmi- ja musiikkiliittävää täydennyskoulutusta

Organisaatioiden ja yritysten kehittämistä tukeva koulutus

Toteutetaan tilaajan tarpeen mukaisesti. Lisätiedot aira.metsa-ketela@uta.fi tai puh. 050 343 6882.